

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Sychrou v právní věci žalobce: **VFS Trading s.r.o.**, se sídlem **Žďár nad Sázavou, Strojírenská čp. 341/16, PSČ 591 01, IČ 155 44 478**, zastoupený: JUDr. Františkem Polanským, advokátem, se sídlem Brno, Cejl 62b, PSČ 602 00 proti žalovanému: **F.Š., nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX, PSČ XXXX**, zastoupený: Mgr. Pavlem Dvořákem, advokátem, se sídlem Žďár nad Sázavou, Strojírenská 2269/36, o 565.722,50 Kč s příslušenstvím

t a k t o:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 565.722,50 Kč se zákonným ročním úrokem z prodlení z této částky ve výši dle repo sazby a to

s 10,75% ročním úrokem z prodlení od 11.11.2008 do 31.12.2008
s 9,25% ročním úrokem z prodlení od 1.1.2009 do 30.6.2009
s 8,5% ročním úrokem z prodlení od 1.7.2009 do 31.12.2009
s 8% ročním úrokem z prodlení od 1.1.2010 do 30.6.2010
s 7,75% ročním úrokem z prodlení od 1.7.2010 do 30.6.2012
s 7,5% ročním úrokem z prodlení od 1.7.2012 do 31.12.2012
s 7,05% ročním úrokem z prodlení od 1.1.2013 do 30.6.2013
s 8,05% ročním úrokem z prodlení od 1.7.2013 do 31.10.2013 a dále
s ročním úrokem z prodlení ve výši odpovídající procentní výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné vždy pro první den kalendářního pololetí v němž prodlení dlužníka trvá zvýšené o sedm procentních bodů ode dne 1.11.2013 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je dále povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 233.266,80 Kč k rukám právního zástupce JUDr. Františka Polanského, a to rovněž do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou ze dne 12.11.2008 (doručenou soudu dne 14.11.2008) se domáhal žalobce po žalovaném zaplacení částky 565.722,50 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ode dne 11.11.2008 do zaplacení a náhrady nákladů řízení. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaný byl od 10.7.1991 jednatelem společnosti (žalobce). Ve funkci jednatele skončil dne 9.6.2008, kdy z této funkce odstoupil. Dne 11.2.2008 žalovaný jakožto jednatel společnosti (žalobce) zakoupil pro žalobce osobní vozidlo tovární značky Volkswagen Touareg 3,0 TDI V6 od obchodní společnosti Porsche Inter Auto CZ, spol. s r.o. za celkovou částku 1.757.944,- Kč včetně DPH. Tento nákup žalovaný uskutečnil přesto, že firma žalobce žádné takové nové vozidlo nepotřebovala a žalovaný sám užíval služební automobil společnosti tovární značky Nissan. K tomuto rozhodnutí si žalovaný rovněž nevyžádal souhlas druhého jednatele společnosti. Vzhledem k tomu, že společnost předmětné vozidlo nepotřebovala, následně je prodala prostřednictvím obchodní společnosti NH car, spol. s r.o., se sídlem Praha, Diskařská 100 za cenu 1.297.100,- Kč včetně DPH. Rozdíl mezi nákupní a prodejní cenou ve výši 460.844,- Kč je škodou, která firmě žalobce v důsledku jednání žalovaného vznikla. Další škoda vznikla společnosti vynaložením nákladů spojených s vlastnictvím předmětného vozidla a to zaplacením pojistného (zákonného i havarijního) ve výši 38.375,- Kč, zaplacením správního poplatku za registraci vozidla ve výši 800,- Kč, zakoupením dálniční známky v hodnotě 1.000,- Kč, zaplacením faktury obchodní společnosti Ambrož Auto s.r.o., se sídlem Žďár nad Sázavou, Strojírenská 2212 ve výši 1.035,- Kč včetně DPH za pískování skel, dále zaplacením daňového dokladu společnosti Porsche Inter Auto CZ s.r.o. ze dne 26.2.2008 ve výši 56.155,50 Kč za nákup pneumatik, disků a dalšího příslušenství na toto vozidlo a za nákup a montáž zabezpečovacího zařízení Construct na toto vozidlo a zaplacením provize ve výši 30.000,- Kč za zprostředkování prodeje předmětného automobilu. Dále žalobce uvedl, že po prodeji předmětného vozidla mu pojišťovna vrátila nespotřebované pojistné ve výši 22.487,- Kč a tudíž celková výše škody, která žalobci v důsledku jednání žalovaného vznikla činí 565.722,50 Kč. Za takto vzniklou škodu žalobce odpovídá žalovaný neboť zbytečný nákup drahého vozidla nelze považovat za výkon funkce jednatele s péčí řádného hospodáře. Ačkoliv žalobce dopisem ze dne 30.10.2008 žalovaného vyzval k zaplacení předmětné náhrady škody do 10.11.2008, žalovanou dlužnou částku doposud neuhradil. Dále žalobce svým podáním ze dne 30.1.2012 svá tvrzení dále doplnil, že popírá, že by předmětné osobní vozidlo VW Touareg bylo pořízeno se souhlasem druhého jednatele společnosti žalobce V. S.. Co se týče vzniklé škody žalobce dále ještě doplnil, že tato škoda vznikla žalobci v důsledku toho, že ačkoliv žalovaný používal vozidlo Nissan X-trail v pořizovací ceně 950.810,- Kč pořízené formou finančního pronájmu, když leasingová smlouva ještě trvala a končila až 13.7.2008 a dále měl v užívání motocykl Yamaha. Přesto zakoupil z prostředků společnosti žalobce dne 11.2.2008, tedy 6 měsíců před ukončením leasingové smlouvy na vozidlo Nissan osobní vozidlo VW Touareg od obchodní společnosti Porsche

Inter Auto CZ spol. s r.o. za cenu 1.757.944,- Kč včetně DPH. Vozidlo Nissan žalovanému zůstalo přiděleno i po pořízení předmětného vozidla VW Touareg ještě 6 měsíců, neboť ve společnosti pro toto vozidlo nebylo jiné využití. Žalobce se tedy domnívá, že škoda firmě žalobce vznikla již v okamžiku pořízení nadbytečného vozidla VW Touareg a nikoliv až v okamžiku jeho prodeje. Cena dosažená při jeho pozdějším prodeji již byla jen položkou snižující výši škody. Co se týče námitky žalovaného ohledně případného ponechání vozidla VW Touareg ve firmě žalobce, toto nepřipadalo v úvahu z toho důvodu, že zákaznicky společnosti žalobce jsou zemědělské podniky, přičemž zemědělský sektor se dlouhodobě potýká s ekonomickými potížemi a platební neschopností a navštěvování zákazníků z tohoto sektoru v tak drahém a luxusním vozidle by bylo přinejmenším provokativní. V této souvislosti žalobce zmínil, že firma žalobce má ve svém vozovém parku vozidlo kategorie do které patří Škoda Superb, tedy kategorie nižší než VW Touareg pouze pro jednatele společnosti, dále vozidlo Renault Laguna pro vedoucího obchodního střediska v Bystřici a vozidlo kategorie Škoda Octavia nebo Citroen Berlingo pro obchodní zástupce. Přidělení vozidla VW Touareg některému ze zaměstnanců tedy z výše uvedených důvodů, nepřipadalo do úvahy. Rovněž tak nepřipadalo do úvahy nahrazení vozidla Škoda Superb vozidlem VW Touareg, neboť vozidlo Škoda Superb užívané jednatelem V. S. bylo prodáno až 25.9.2009, kdy mělo najeto již v té době 241 252 km a bylo tedy účelně využíváno 5 let. Nahrazeno bylo opět vozidlem Škoda Superb. Dále žalobce zmínil, že žalovaný také v době koupě vozidla VW Touareg usiloval o ukončení účasti ve společnosti žalobce a podal již v roce 2007 žalobu v této věci. Žalovaný tak vedl se vši vážností od září roku 2006 jednání o prodeji svého obchodního podílu s druhým majitelem společnosti S.. K převodu obchodního podílu došlo v červnu roku 2008 a i z tohoto pohledu tedy pořídil žalovaný druhé osobní vozidlo nadbytečně.

Žalovaný uvedl, že žaloba je nedůvodná. Toto odůvodnil tím, že na základě provedeného dokazování se domnívá, že uzavření kupní smlouvy na nákup předmětného motorového vozidla VW Touareg není rozhodnutím obchodního vedení a tudíž uzavření takové smlouvy není vázáno na souhlasný projev vůle většiny jednatelů žalobce. Žalovaný se tudíž v rámci firmy žalobce mohl zcela legálně rozhodnout o nákupu předmětného vozidla a také tento nákup fakticky realizovat. V tomto směru žalovaný tedy rozhodně nejednal v rozporu se zájmy tehdy i své obchodní společnosti a už vůbec nemohl jednat s péčí řádného hospodáře. Na další dispozici s předmětným vozidlem se žalovaný nijak nepodílel. Pokud tedy žalobce rozhodl o prodeji předmětného vozidla VW Touareg na místo toho, aby si je ponechal a neprodal jiná, tehdy žalobce vlastněná již ojetá vozidla, jedná se o rozhodnutí, které z hlediska ekonomické logiky budí značné rozpaky, nicméně jde o rozhodnutí žalobce a pokud v této souvislosti utrpěl žalobce nějakou ztrátu, tak ji může žalobce přičítat výlučně sobě a nikoliv žalovanému, neboť zde není jakákoliv příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného a žalobcem realizovanou dispozicí předmětným vozidlem, ze kterého vznikla žalobci tvrzená škoda. Pokud žalobce zmiňuje okolnost, že žalovaný podal k soudu již v roce 2007 návrh na zrušení své účasti, tak tento jeho krok rozhodně do doby rozhodnutí soudu není žádnou paralizací společnosti žalobce, ale jde o jediný legitimní způsob, jak žalovaný mohl svoji účast ve společnosti žalobce ukončit. Dále žalovaný uvedl, že pokud se podíváme na hospodářské výsledky firmy žalobce, které vyplývají z obsahu provedeného dokazování za období od roku 2006 až do roku 2008, tak se z toho dá zjistit, že tržby žalobce se pohybovaly cca v řádu 470.000.000,- Kč. Pokud jde o vlastní nákup předmětného vozidla VW Touareg pak žalovaný poukazuje zejména na tu skutečnost, že v předmětné době kromě toho, že byl žalovaný jednatelem, tak byl rovněž 50% společníkem společnosti žalobce. Dále žalovaný

uvedl, že již v roce 2007 avizoval ve svém dopisu adresovanému druhému společníkovi S., že

uvažuje o personálních změnách ve společnosti a o přijetí nových zaměstnanců. V této souvislosti má žalovaný zato, že je zcela legitimní oprávnění statutárního orgánu nejenom rozhodnout o personálních otázkách své společnosti, ale stejně tak i o případném nákupu takové věci jakou je předmětné motorové vozidlo. V době jeho pořízení žalovaný nebyl srozuměn se skutečností, že dne 9.6.2008 uzavře smlouvu o převodu obchodního podílu a jeho účast ve společnosti zanikne. Stejně tak žalovaný odmítá jednostranné tvrzení žalobce, že nákup předmětného vozidla měl být ze strany žalovaného realizován jako forma nátlaku na druhého společníka. Vzhledem k tomu, že žalobcem tvrzená škoda měla vzniknout v souvislosti s nákupem předmětného vozidla VW Touareg je žalovaný toho názoru, že při jeho pořízení žalovaný postupoval zcela legálně bez toho, že by byl při tomto úkonu žalovaný nějak omezen. Dále žalovaný doplnil, že nákup předmětného vozidla resp. uzavření kupní smlouvy o jeho koupi není úkonem, který by bylo možno podřadit pod žalobcem zmiňované ustanovení §134 obch. zák. o obchodním vedení společnosti. Za předpokladu, že tedy právně nic nebránilo žalovanému, jako jednatele uzavřít kupní smlouvu o nákupu předmětného vozidla, pak podle jeho názoru nemohl jednat v rozporu s péčí řádného hospodáře, neboť za finanční prostředky žalobce byla nakoupena jiná hodnota v podobě předmětného vozidla, které žalovaný určil jako manažerské vozidlo pro sebe, co by jednatel firmy žalobce. Pokud žalovaný se tedy rozhodl zakoupit předmětné vozidlo VW Touareg, tak se jednalo o vozidlo manažerského typu, které z tohoto pohledu splňovalo ta nejprísnejší hlediska z pohledu bezpečnosti, pohodlí, záruky apod. Navíc bylo zakoupeno s výraznou slevou a v kategorii umožňující daňový odpočet DPH. V kontextu všech provedených důkazů má žalovaný zato, že žalovaný svým jednáním nijak nevybočil z oprávnění jednatele společnosti a tehdy 50% společníka firmy žalobce a jednal obdobným způsobem jako tisíce jeho kolegů v jiných obchodních společnostech. Tudíž pokud žalovaný svým legitimním oprávněním jednatele rozhodl o obnově vozového parku společnosti tím, že se rozhodl a také realizoval nákup předmětného vozidla, ničeho neporušil. Rovněž tak námitka žalobce, že žalovaný měl v užívání motocykl Yamaha, tak je nemístná a stejně tak nedůvodná je námitka žalobce, která se týká užívání vozidla Nissan žalovaným. V této souvislosti žalovaný zmínil, že vzhledem k tomu, že žalovaný uvažoval o personálních změnách ve společnosti žalobce, které již avizoval v roce 2007, takže pokud by tyto představy byly do doby jeho odchodu realizovány, pak by samozřejmě došlo zcela přirozeně ke změnám v organizaci užívání předmětných vozidel. Z výše uvedených důvodů navrhl žalovaný zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

Vzhledem k pouze částečné spornosti vyjádření obou účastníků nebylo v projednávané věci sporným, že žalovaný byl v předmětném období jak jednatelem tak 50% společníkem firmy žalobce. Rovněž tak nebylo sporným, že žalovaný zakoupil dne 11.2.2008 u prodejce osobních automobilů osobní vozidlo VW Touareg 3,0 TDI V6 v celkové částce 1.757.944,- Kč včetně DPH. Dále tak nebylo sporným, že v té době disponoval žalovaný (u žalobce) vozidlem Nissan X-trail a rovněž motocyklem Yamaha. Vzhledem k vyjádření účastníků však zůstalo sporným, zda předmětný nákup osobního automobilu VW Touareg, který učinil žalovaný dne 11.2.2008 byl právním úkonem, který byl učiněn s péčí řádného hospodáře či nikoliv.

K prokázání těchto sporných skutečností soud provedl tyto důkazy ze kterých zjistil následující skutečnosti:

- z leasingové smlouvy č. 20608/05 ze dne 13.7.2005 soud zjistil, že tohoto dne byla

uzavřena leasingová smlouva mezi pronajímatelem (D.S. Leasing, a.s.) a žalobcem (jakožto nájemcem) kdy předmětem tohoto leasingu bylo vozidlo Nissan X-Trail 2,2 Dci Elegance v pořizovací ceně 950.810,- Kč včetně DPH. Doba leasingu byla stanovena na 36 kalendářních

měsíců (tj. do 13.7.2008).

- z kupní smlouvy ze dne 16.7.2008 soud zjistil, že tohoto dne došlo mezi žalobcem (jakožto prodávajícím) a společností PROAGRO Radešinská Svratka, a.s., IČ 63483688 (jakožto kupujícím) k uzavření kupní smlouvy na základě které prodávající (žalobce) prodal kupujícímu automobil značky Nissan, reg. zn. 2J3 1387 dále označení X-Trail 2,2 TDI, identifikační číslo vozidla (VIN) JN1TENT30U0208338 přičemž toto vozidlo mělo počet najetých kilometrů 101 345. Jako kupní cena vozidla byla uvedena částka 400.000,- Kč.

- z úplného výpisu z obchodního rejstříku na společnost žalobce ze dne 13.11.2008 soud mimo jiné zjistil, kdo byl u této společnosti v předmětném období jednatelem a dále kdo byl v tomto předmětném období společníkem této společnosti včetně toho po jakou dobu byl žalovaný společníkem společnosti žalobce.

- z notářského zápisu NZ 220/2008 (N237/2008) ze dne 9.6.2008 soud mimo jiné zjistil, že na této mimořádné valné hromadě společnosti žalobce schválila mimořádná valná hromada žalobce předloženou smlouvu o převodu obchodního podílu ze dne 9.6.2008 uzavřenou mezi žalovaným (jakožto převodcem) a nabyvatelem V.S..

- ze smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 9.6.2008 soud, mimo jiné zjistil, že tohoto dne došlo mezi žalovaným (jako převodcem) a V.S. (jako nabyvatelem) k převodu 50% obchodního podílu žalovaného ve společnosti žalobce na V.S. za dohodnutou cenu 70 milionů Kč.

- z protokolu o převzetí nového vozu zn. Volkswagen sepsaného mezi společností Porsche Inter Auto CZ, spol. s r.o. (jakožto prodávajícím) a společností žalobce (jakožto kupujícím), že v souladu s kupní smlouvou ze dne 11.2.2008 byl převzat automobil VW Touareg V6 TDI v celkové částce 1.757.944,- Kč.

- z faktury č. F 030851684 ze dne 11.2.2008 soud zjistil, že tohoto dne vystavila společnost Porsche Inter Auto CZ, spol. s r.o. vůči firmě žalobce tuto fakturu na celkovou částku 1.757.944,- Kč, kterou účtuje společnosti žalobce částku za nový automobil zn. VW Touareg 3,0 TDI V6. Jako datum splatnosti bylo uvedeno 25.2.2008. Ze čtyř výpisů z bankovního účtu žalobce z roku 2008 bylo zjištěno, že dne 12.2.2008 odešla z účtu žalobce částka 1.757.944,- Kč, dne 3.3.2008 částka 38.375,- Kč a dne 4.4.2008 částka 1.035,- Kč. Dále bylo zjištěno, že na tento účet žalobce byla dne 29.7.2008 připsána od společnosti NH CAR s.r.o. částka 1.267.100,- Kč.

- z listiny – označené jako pojistka č. 4034119736 týkající se pojištění motorových vozidel ze dne 18.3.2008 soud zjistil, že dne 26.2.2008 došlo ke sjednání pojistky vozidla Volkswagen zde specifikovaného čísla VIN v celkové částce 38.375,- Kč, dále že zde byly specifikovány jednotlivé limity pojištění.

- z výdajového pokladního dokladu ze dne 29.2.2008 soud zjistil, že žalovanému byla vydána částka 2.235.000,- Kč za dálniční kupon a dále je zde doklad o zakoupení dálniční známky v celkové částce 1.000,- Kč.

- z výdajového pokladního dokladu ze dne 29.2.2008 bylo zjištěno, že žalovanému byla vydána částka 800,- Kč za správní poplatek a rovněž je zde příjmový pokladní doklad o zaplacení částky 800,- Kč.

- z faktury č. 28220126 ze dne 3.3.2008 soud zjistil, že touto fakturou vyúčtoval třetí subjekt firmě žalobce částku v celkové výši 1.035,- Kč a to za pískování skel. Datum splatnosti této faktury bylo 17.3.2008.

- z dopisu P.K. ze dne 30.10.2008 soud zjistil, že tímto dopisem vyzývala firma žalobce žalovaného k úhradě škody v celkové výši 565.722,66 Kč s tím, že zde argumentuje, že tato škoda je účtována za nadbytečné zakoupení motorového vozidla VW Touareg dne 11.2.2008 a dále tím, že žalovaný při koupi tohoto vozidla nepostupoval s péčí řádného hospodáře a způsobil tak firmě žalobce škodu. Tuto dlužnou částku žádá společnost žalobce uhradit po žalovaném do 10.11.2008.

- ze smlouvy o zprostředkování smlouvy č. 20082105 ze dne 4.7.2008 soud mimo jiné zjistil, že předmětem této smlouvy uzavřené mezi firmou žalobce (jakožto zájemcem) a společností NH Car s.r.o. (zprostředkovatel) je zprostředkování prodeje ojetého vozidla VW Touareg s tím, že se smluvní strany dohodly na prodejní ceně předmětného vozidla 1.297.000,- Kč včetně DPH. Odměna zprostředkovatele za jeho činnost podle této smlouvy činí 30.000,- Kč včetně DPH.

- z faktury č. 16080329 ze dne 24.7.2008 soud zjistil, že touto fakturou vyúčtovala firma NH Car s.r.o. firmě žalobce částku 30.000,- Kč. Jako datum splatnosti faktury bylo uvedeno 7.8.2008.

- z výpisu z běžného účtu žalobce ze dne 2.9.2008 soud zjistil, že tohoto dne byla připsána na tento účet žalobci částka 22.487,- Kč a jako poukazatel zde byla uvedena společnost UNIQUA pojišťovna.

- z faktury č. 5802002 ze dne 24.7.2008 soud zjistil, že v tento den vyúčtoval žalobce společnosti NH Car s.r.o. (jakožto odběrateli) fakturu v celkové výši 1.297.100,- Kč za automobil VW Touareg.

- z faktury č. 3801122697 ze dne 26.2.2008 soud zjistil, že touto fakturou vyúčtovala firma Porsche Inter Auto CZ, s.r.o. žalobci částku 56.155,50 Kč za 4x kolo a montáž Construct. Jako datum splatnosti bylo uvedeno 26.2.2008 a že bylo uhrazeno v hotovosti dne 26.2.2008.

- ze znaleckého posudku č. 0019/069/08 ze dne 16.7.2008 vypracovaného Vladimírem Chrástem soudním znalcem, že na základě vyžádání P.K. bylo provedeno ocenění motorového vozidla VW Touareg reg. zn. 3J3 7553 s tím, že obvyklá cena tohoto vozidla byla uvedena ke dni vyhotovení znaleckého posudku tj. 16.7.2008 v celkové částce 1.263.800,- Kč.

- z usnesení Krajského soudu v Brně č.j. 18 Cm 172/2007 – 98 ze dne 4.9.2008 soud zjistil, že tímto usnesením bylo zastaveno řízení o návrhu žalovaného na zahájení řízení ze dne 26.4.2007 ve kterém se žalovaný domáhal zrušení své účasti ve společnosti žalobce. Dále

je zde uvedeno, že podáním ze dne 29.8.2008 vzal žalovaný svůj návrh v plném rozsahu zpět.

- z notářského zápisu č. NZ 82/2007 (N 85/2007) ze dne 14.3.2007 soud zjistil, že tímto osvědčil notář průběh řádné valné hromady společnosti žalobce s tím, že bylo mimo jiné uvedeno, že co se týče bodu 6 valné hromady měl být předmětem projednávání návrh

žalovaného na prodej obchodního podílu ze dne 3.3.2007, který byl předložen V.S. s tím, že valná hromada společnosti žalobce uvedla, že bere na vědomí návrh společníka F. Š. (žalovaného) na ukončení jeho účasti ve společnosti dle jeho písemného návrhu, který je jako příloha nedílnou součástí tohoto zápisu z valné hromady. Dále ohledně bodu 7 programu valné hromady bylo V.S. sděleno, že Š., přes ujištění, že do vyřešení jeho účasti ve společnosti jako jednatel společnosti nebude provádět žádné kroky, které by mohly společnost poškodit, tento slib evidentně nedodrží. Dále zde bylo uvedeno, že S. dále předloží Mgr. Pavlu Dvořákovi i důkazy o tom, že jeho klient vůči němu a společnosti vyvíjí nepřiměřený nátlak zejména na cenu kterou požaduje za svůj obchodní podíl a svými kroky společnost poškozují a zejména nátlakem na žalobu na ukončení účasti společníka ve společnosti žalobce.

- z dopisu S. žalovanému ze dne 27.8.2007, že v tomto dopise se jednalo o upozornění na porušování pracovní smlouvy a usnesení valných hromad společnosti žalobce a rozhodnutí o převzetí prodejního obvodu. V tomto dopise se mimo jiné uvádí, že S. upozorňuje žalovaného, že již 16.3.2007 mu v dopise sdělil jeho porušování platné pracovní smlouvy s tím, že mimo jiné vyplývá, že si žalovaný neplní své pracovní povinnosti neboť v jemu přidělených okresech neuzavřel od počátku roku 2007 ani jedinou smlouvu. Přílohou tohoto dopisu je rovněž počet uzavřených smluv Š. v roce 2007 v jemu přidělených okresech.

- ze smlouvy č. 518914 o finančním leasingu ze dne 6.9.2004 včetně splátkového kalendáře k této smlouvě o finančním leasingu ze dne 8.9.2004 soud mimo jiné zjistil, že firma žalobce měla uzavřenu smlouvu o finančním leasingu se společností Škofin s.r.o. na motorové vozidlo Škoda Superb 1,9 diesel a k této smlouvě byl sjednán rovněž splátkový kalendář přičemž tento splátkový kalendář byl od 8.9.2004 do 1.8.2007. Jako celková cena vozidla na splátky byla uvedena částka 887.443,90 Kč.

- z listiny označené jako plná moc ze dne 11.9.2007 soud zjistil, že společnost Škofin s.r.o. tímto potvrdila, že u příslušné leasingové smlouvy č. 518914 na vozidlo Škoda Superb zde uvedené reg. zn. došlo k ukončení leasingových splátek.

- ze smlouvy o odkoupení vozidla č. 29/0770 ze dne 25.9.2009 soud zjistil, že tohoto dne došlo k prodeji vozidla Škoda Superb 1,9 TDI SPZ 2J1 0904 za celkovou částku 135.000,- Kč.

- z faktury č. 210901604 ze dne 21.9.2009 bylo zjištěno, že touto fakturou vyúčtoval subjekt AUTOJAROV, s.r.o. firmě žalobce částku v celkové výši 839.279,- Kč za prodej vozidla Superb Elegance 2,0 TDI.

- z předávacího protokolu ze dne 23.9.2009 soud zjistil, že tohoto dne převzala firma žalobce od společnosti AUTOJAROV, s.r.o. (jakožto dodavatele) automobil značky Superb Elegance 2 TDI v celkové částce 859.279,- Kč.

- z leasingové smlouvy č. 2435045 ze dne 19.3.2004 soud zjistil, že tohoto dne došlo k uzavření leasingové smlouvy na vozidlo Citroen Berlingo 1,9 D a to mezi společností PSA finance Česká republika s.r.o. a firmou žalobce. Rovněž tak součástí této leasingové smlouvy byl splátkový kalendář k tomuto vozidlu vyhotovený dne 19.3.2004 přičemž splátkový kalendář byl uzavřen na 36 měsíců.

- listina označená jako Potvrzení o řádném ukončení leasingové smlouvy ze dne

7.1.2009 bylo zjištěno, že leasingová smlouva na předmětné vozidlo Citroen Berlingo 1,9 D týkající se leasingové smlouvy č. 2435045 byla řádně ukončena dne 19.3.2007.

- z kupní smlouvy č. 10/0288 ze dne 14.6.2010 soud zjistil, že na základě této kupní smlouvy prodal žalobce (jakožto prodávající) třetímu subjektu ojeté vozidlo zn. Citroen Berlingo 1,9 D za celkovou částku 79.000,- Kč.

- z faktury č. OF/1380/10 ze dne 14.6.2010 soud zjistil, že tohoto dne vyúčtoval žalobce společnosti AMJ Trade s.r.o. (jakožto odběrateli) částku 79.000,- Kč za vozidlo Citroen Berlingo 1,9 D.

- z kupní smlouvy ze dne 18.5.2010 soud zjistil, že tohoto dne došlo k uzavření kupní smlouvy mezi panem M. Š. (jakožto prodávajícím) a společností žalobce (jakožto kupující) na motorové vozidlo Citroen Berlingo 1,6 HDI za celkovou částku 252.960,- Kč.

- z pracovní smlouvy ze dne 6.10.2006 soud zjistil, že tohoto dne uzavřela firma žalobce pracovní smlouvu s A.Š. s tím, že tento bude pracovat u firmy žalobce jakožto obchodní zástupce a pracovní poměr vzniká 16.10.2006.

- ze zprávy za období červen 2007 soud zjistil, že tato listina (příloha K1) se týká aktivity žalovaného u firmy žalobce.

- z listin – dopisů vystavených v roce 2007 resp. elektronické korespondence rovněž z roku 2007 (přílohy L1, M1, N1 a O1) bylo zjištěno jak se vyjadřují třetí osoby z firmy KWS OSIVA s.r.o. o spolupráci se žalovaným a jak si plnil svoje povinnosti ve firmě žalobce.

Následně soud provedl důkazy navržené žalovaným:

- z výroční zprávy společnosti žalobce za rok 2008 vyhotovené dne 30.6.2009 soud, mimo jiné zjistil, jakých hospodářských výsledků firma žalobce za rok 2008 dosáhla, dále, že firma žalobce v roce 2008 nečerpala žádný bankovní úvěr a hospodaření společnosti bylo v roce 2008 podrobena auditu s tím, že výrok auditora zněl bez výhrad. Dále je zde uvedeno, že dne 9.6.2008 došlo k podpisu smlouvy o převodu obchodního podílu mezi žalovaným a V.S., jediným vlastníkem i jednatelem společnosti je tudíž nyní V.S..

- z výroční zprávy společnosti žalobce za rok 2009 vypracované dne 30.6.2010 soud mimo jiné zjistil jakých hospodářských výsledků dosáhla firma žalobce za rok 2009, dále že firma žalobce v roce 2009 nečerpala žádný bankovní úvěr a hospodaření firmy v roce 2009 bylo podrobena auditu s tím, že výrok auditora zněl bez výhrad. Dále je zde uvedeno, že

dlouhodobý majetek v položce movité věci a soubory movitých věci zaznamenal významnější změnu v důsledku pořízení dvou osobních automobilů, když v rámci obměny vozového parku došlo ke změně strategie a vzhledem k dostatku vlastních zdrojů není nadále využíváno leasingu.

- z úplného znění společenské smlouvy společnosti žalobce vyhotoveného dne 5.9.2001 soud mimo jiné zjistil, že v té době byly společníky a jednatelem F.Š. a V.S. přičemž vklad u každého z těchto společníků byl 500.000,- Kč a splaceno rovněž 500.000,- Kč a výše obchodních podílů jak žalovaného tak V.S. byla 50%. Jako způsob jednání těchto jednatelů

bylo uvedeno, že každý z jednatelů jedná samostatně a společně pouze u nákupu a prodeje nemovitostí. Dále v bodě XI. označeném jako práva a povinnosti společníků bylo mimo jiné uvedeno, že všichni společníci mají právo stejným dílem rozhodovat a podílet se na činnosti společnosti, na rozdělení zisku a úhrady ztrát dle této společenské smlouvy.

- z pracovní smlouvy ze dne 1.5.1993 bylo zjištěno, že žalovanému vznikl pracovní poměr u žalobce dne 1.5.1993 s tím, že zde bylo uvedeno, že zaměstnanec (žalovaný) bude vykonávat pracovní činnost v profesi uzavírání smluv, výroba SAM, organizační záležitosti firmy, personální záležitosti. Jako místo výkonu práce bylo uvedeno Žďár nad Sázavou, Strojírenská 16 + celá Česká republika a dále Žďár nad Sázavou, Purkyňova 8.

- z dopisu ze dne 6.4.2007 soud zjistil, že tohoto dne vyhotovil žalovaný tento dopis kde adresát je označen jako „všem zaměstnancům“ s tím, že zde žalovaný uvádí, že od 1.4.2007 zřizuje novou kancelář firmy žalobce na adrese Žďár nad Sázavou, Purkyňova 10, na které jej mohou zaměstnanci kontaktovat osobně, poštou, telefonem a elektronickou poštou s tím, že zde dále v tomto dopise uvádí telefonický kontakt a elektronickou adresu.

- z dopisu Mgr. Pavla Dvořáka, právního zástupce žalovaného ze dne 5.9.2007 soud zjistil, že tohoto dne vyhotovil Mgr. Pavel Dvořák, advokát, dopis na V.S., ve kterém ho upozorňuje na porušování pracovní smlouvy a usnesení valných hromad společnosti žalobce. V tomto dopise mimo jiné žalovaný uvedl, že je 50% majitelem společnosti žalobce a uvádí, že se musí důrazně ohradit proti obvinění S. týkající se obvinění žalovaného z porušování jeho pracovních povinností, případně poškozování zájmů společnosti žalobce. V tomto dopise mimo jiné právní zástupce žalovaného uvedl, že žalovaný rozhodně proti zájmům společnosti žalobce nejedná s tím, že však jeho představy a názory vnímá jinak než S. Dále z tohoto dopisu mimo jiné vyplývá, že pokud má zájem S. jednat ve společnosti žalobce jako zcela dominantní, tak žalovaný se v tomto směru nebrání navázat na předchozí jednání stran ukončení účasti žalovaného ve společnosti žalobce, na základě kterého by S. mohl poprávu jednat jakožto 100% majitel společnosti žalobce.

- z dopisu žalovaného ze dne 27.11.2007, že tento dopis byl adresován M. a týká se mzdové agendy firmy žalobce s tím, že žalovaný M. oznamuje, že veškeré záležitosti týkající se mezd některých zaměstnanců a to Š., V., paní M. a slečny Ch. stejně jako mezd stanovených na základě dohody hodlá řešit s M. žalovaný osobně.

- z dopisu žalovaného ze dne 10.1.2008 adresovaného právnímu zástupci společnosti žalobce, že tento dopis je nadepsán jako návrh na odkoupení 50% obchodního podílu ve

společnosti žalobce a dále odpověď na dopis S. ze dne 21.12.2007. V tomto dopise žalovaný mimo jiné uvádí, že hodnota obchodního podílu ve firmě žalobce při vypořádání společníka je jasně definovaná zákonem a předběžné ekonomické výsledky uvedené v jeho návrhu ze dne 23.10.2007 jsou zcela jasné a nezpochybnitelné s tím, že princip stanovení ceny ohledně převodu obchodního podílu je dán a žalovaný jej uvádí v bodu 5. tohoto dopisu. Závěrem tohoto dopisu žalovaný uvádí, že pro vyřešení patové situace mezi společníky nabízí žalovaný prodej či odkoupení 50% obchodního podílu ve firmě žalobce na základě principu jež žalovaný uvádí v bodě 5 a tohoto svého dopisu.

- z dopisu ze dne 19.3.2008 – výpověď z pracovního poměru soud zjistil, že tento dopis činí F.Š. jakožto jednatel společnosti žalobce s tím, že mimo jiné v něm žalovaný uvádí, že jakožto statutární zástupce společnosti žalobce dává výpověď z pracovního poměru P.K. s tím,

že výpověď z pracovního poměru je mu dávana z důvodu nadbytečnosti P.K. neboť z rozhodnutí zaměstnavatele jeho pracovní náplň výkonného ředitele bude zajišťována stávajícími zaměstnanci společnosti žalobce.

Dále z emailové korespondence ze dne 3.1.2008 a dále z dopisu žalovaného ze dne 7.1.2008 vyplývá, že A.M. reagovala na požadavek žalovaného tak, že za podmínek kdy zákazník má protichůdné požadavky není možné z její strany v zakázce pokračovat. Dále z dopisu ze dne 7.1.2008, vyhotoveného žalovaným, vyplynulo, že žalovaný sdělil tohoto dne S., že počínaje měsícem lednem roku 2008 si bude zabezpečovat mzdy V., Š., paní M. a slečny Ch. a nových pracovníků, jež žalovaným budou přijati do pracovního poměru sám.

- z dopisu žalovaného ze dne 24.3.2008 soud mimo jiné zjistil, že v tomto dopise žalovaný S. sděluje, že má stejné kompetence jako on s tím, že jej dále upozornil na tu skutečnost, že S. porušil svoje povinnosti při výkonu agendy mezd což mu žalovaný oznámil dopisem ze dne 27.11.2008 a dále učinil opatření uvedené v dopise ze dne 7.1.2008, které S. žalovaný s dostatečným předstihem před jeho realizací oznámil. Dále žalovaný uvádí, že přestože byl na toto opatření S. upozorněn tuto skutečnost nerespektoval a mzdy uvedených pracovníků nechal zpracovat podruhé. Tudíž při správě mzdové agendy S. porušuje své povinnosti a nerespektuje práva druhého jednatele. Jako možné řešení tohoto problému žalovaný vidí v tom, že budou vzájemně respektována práva jednatelů a dále S. předá mzdovou agendu ekonomce paní M. a pokyny pro výplatu mezd, platové výměry Š., V., paní M. a slečny Ch. bude zabezpečovat Ing. Š. a pro ostatní pracovníky včetně sebe S..

- z dopisu ze dne 11.4.2008 soud mimo jiné zjistil, že v tomto dopise žalovaný S. sděluje, že 24.3.2008 mu sdělil svoje stanovisko k agendě mezd k firmě žalobce a na tomto trvá. Dále mu sděluje, že mzdy části pracovníků a to paní M., Š., V. a Ch. jsou zpracovány podle platných platových výměrů, dále aby S. předal ekonomce paní M. mzdy ostatních pracovníků, aby je mohla ona sama zpracovat a aby mohly být mzdy jako celek za firmu správně zaúčtovány.

- z dopisu ze dne 24.3.2008 soud zjistil, že žalovaný v tomto dopise S. sděluje, že přijetím pana K. na post výkonného ředitele bez vědomí druhého jednatele (žalovaného) se S. dopustil nerespektování práva druhého jednatele ani ustanovení

společenské smlouvy, s tím, že K. vyhrožoval žalovanému a firmě finanční kontrolou. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem žalovaný oznamuje S., že dal K. výpověď z pracovního poměru.

- z listiny označené jako seznam vybraných movitých věcí vyšší hodnoty společnosti žalobce ke dni 9.6.2008 soud zjistil, že v seznamu těchto movitých věcí firmy žalobce byl mimo jiné i VW Touareg (zakoupený 11.2.2008) s tím, že jakožto zůstatková cena zde byla uvedena částka 1.477.264,- Kč.

- z dopisu společnosti KWS OSIVA s.r.o. ze dne 24.7.2007 učiněného vůči společnosti žalobce soud mimo jiné zjistil, že tato společnost není úplně spokojena s pokrytím a aktivitou žalobce, ve zde uvedených regionech. Dále se v tomto dopise uvádí, že obchodní zástupce společnosti žalobce F.Š., který má tyto oblasti přiděleny do výše uvedených regionů nezajížděl a svoji odpovědnost za uzavírání smluv na osivo řepky se snažil přenášet na zaměstnance firmy KWS OSIVA s.r.o. Tato absolutní pasivita F.Š. vede k situaci, že představy společnosti a plány prodeji osiva řepky ve výše uvedených oblastech nebyly naplněny a společnost tím přichází o

podíl na trhu. Z těchto důvodů si společnost dovoluje požádat o oficiální stanovisko společnosti žalobce k situaci ve zmíněných regionech a o předložení návrhu na řešení této situace.

- z dopisu žalovaného ze dne 4.9.2007 adresovanému K.P. jakožto prokuristovi firmy KWS OSIVA s.r.o., že tímto dopisem žalovaný uvádí, že reaguje na dopis adresovaný řediteli firmy žalobce ze dne 24.7.2007, který žalovaný obdržel od S.. V tomto dopise dále uvádí, že strategie rozvoje firmy žalobce presentovaná S. není a nemůže být ničím jiným než názorem jednatele a 50% vlastníka. Závěrem dopisu žalovaný uvádí K.P., že vyjádření uvedená v dopise ze dne 24.7.2007 považuje vůči sobě jako absolutně nepřijatelné a to i z toho důvodu, že žalovaný má nemalou zásluhu na prodeji osiv kukuřice firmy KWS OSIVA s.r.o. V případě, že tu skutečnost myslí firma KWS OSIVA s.r.o. vážně nemůže žalovaný jinak než přehodnotil svůj názor na prodej osiv kukuřice pro sezonu 2007 až 2008.

Naproti tomu ačkoliv soud četl rozvahu v plném rozsahu ke dni 31.12.2007 u společnosti žalobce (příloha 1) a dále výkaz zisků a ztrát v plném rozsahu ke dni 31.12.2007 u společnosti žalobce (příloha 2), soud z těchto dvou, byť čtených důkazů, žádná skutková zjištění nečinil, a to s ohledem na tu skutečnost, že těmito dvěma důkazy hodlal žalovaný prokazovat tu skutečnost, že společnost žalobce byla v roce 2007 ve velice dobré finanční kondici, má soud zato, že co se týče rozhodnutí této projednávané věci je tato skutečnost nevýznamná. Z pohledu soudu by posouzení u společnosti, která by nebyla tak dobře finanční situovaná bylo stejné. Dále ačkoliv soud četl jako důkaz další žalovaným navržené důkazy, a to výpis z obchodního rejstříku na firmu FS Agro s.r.o., IČ 28300513 (příloha 18), faktura č. 90004908 ze dne 19.8.2008 (příloha 19), faktura č. FOA 12525 ze dne 29.11.2012 (příloha 20), listina - výpis z internetových stránek na společnost KWS OSIVA s.r.o. (příloha 21) a dále faktura č. 121/300/99 ze dne 3.12.2012 (příloha 22) soud rovněž v tomto případě z nich žádná skutková zjištění nečinil a to z toho důvodu, že těmito listinami hodlal žalovaný prokazovat jaké automobily si žalovaný pořídil ve své nové firmě FS Agro s.r.o. (přílohy 18, 19 a 20) a dále jaký automobil používá jeden z manažerů firmy KWS OSIVA s.r.o. (přílohy 21 a 22). Z toho důvodu, že rovněž ta skutečnost jaké automobily používají třetí subjekty není dle soudu podstatná a proto rovněž z těchto listin žádná skutková zjištění nečinil.

Rovněž tak soud nečinil žádná skutková zjištění ani z výsledku svědkyně A.M. provedeného na jednání konaném dne 2.5.2013. Co se týče žalovaným navržené svědkyně A.M. soud uvádí, že ačkoliv provedl tento svědecký výslech na soudním jednání, soud po posouzení ostatních provedených důkazů dospěl k závěru, že žádná skutková zjištění z výsledku svědkyně A.M. činit nebude. Nebude je činit z toho důvodu, neboť má zato, že tímto svědeckým výsledkem nebyly zjištěny žádné podstatné skutečnosti mající význam pro rozhodnutí této věci.

S ohledem na tu skutečnost, že soud nečinil žádná skutková zjištění z výsledku svědkyně A.M. rovněž tak ani nepřipustil důkazní (listinné) návrhy žalobce na prokázání nevěrohodnosti této svědkyně, přičemž se jednalo o přílohy P1, Q1, R1, S1, T1, U1, Y1, Z1, A2, B2, C2, D2, F2 a H2.

Z ustanovení § 133 odst. 1 zák. č. 513/1991 Sb. (ve znění novel), dále jen obchodní zákoník, vyplývá, že statutárním orgánem společnosti je jeden nebo více jednatelů. Je-li jednatelů více, je oprávněný jednat jménem společnosti každý z nich samostatně, nestanoví-li společenská smlouva nebo stanovy jinak.

§ 133 odst. 3 obch. zák. stanoví, že jednatele jmenuje valná hromada z řad společníků

nebo jiných fyzických osob.

V § 134 obch. zák. je uvedeno, že jednatelem náleží obchodní vedení společnosti. K rozhodnutí o obchodním vedení společnosti, má-li společnost více jednatelů, se vyžaduje souhlas většiny jednatelů, nestanoví-li společenská smlouva jinak.

Z ust. § 66 odst. 2 obch. zák. vyplývá, že vztah mezi společností a osobou, která je statutárním orgánem nebo členem statutárního či jiného orgánu společnosti a nebo společníkem při zařizování záležitosti společnosti, se řídí přiměřeně ustanoveními o mandátní smlouvě, pokud ze smlouvy o výkonu funkce, byla-li uzavřena nebo ze zákona nevyplývá jiné určení práv a povinností. Závazek k výkonu funkce je závazkem osobní povahy. Smlouva o výkonu funkce musí mít písemnou formu a musí být schválena valnou hromadou nebo písemně všemi společníky, kteří ručí za závazky společnosti neomezeně.

§ 135 odst. 1 obch. zák. stanoví, že jednatele jsou povinni zajistit řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, vést seznam společníků a informovat společníky o záležitostech společnosti.

V § 194 odst. 5 obch. zák. je uvedeno, že členové představenstva jsou povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře a zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž prozrazení třetím osobám by mohlo společnosti způsobit škodu. Je-li sporné, zda člen představenstva jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno o tom, že jednal s péčí řádného hospodáře, tento člen představenstva.

Z ust. § 135 odst. 2 obch. zák. vyplývá, že ustanovení § 194 odst. 2 první až páté věty, odst. 4 až 7 a § 196a se použijí obdobně.

§ 373 obch. zák. stanoví, že kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností

bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

V § 374 odst. 1 obch. zák. je uvedeno, že za okolnosti vylučující odpovědnost se považuje překážka, jež nastala nezávisle na vůli povinné strany a brání jí ve splnění její povinnosti, jestliže nelze rozumně předpokládat, že by povinná osoba tuto překážku nebo její následky odvrátila nebo překonala, a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvídala.

§ 378 obch. zák. stanoví, že škoda se nahrazuje v penězích, jestliže však o to oprávněná strana požádá a je-li to možné a obvyklé, nahrazuje se škoda uvedením v předešlý stav.

V § 379 obch. zák. je uvedeno, že nestanoví-li tento zákon jinak, nahrazuje se skutečná škoda a ušlý zisk. Nenahrazuje se škoda, jež převyšuje škodu, kterou v době vzniku závazkového vztahu povinná strana jako možný důsledek porušení své povinnosti předvídala nebo kterou bylo možno předvídat s přihlédnutím ke skutečnostem, jež v uvedené době povinná strana znala nebo měla znát při obvyklé péči.

Na základě provedení dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba je v plném rozsahu důvodná. Co se týče tohoto závěru je úvodem zapotřebí říci, že v případě žádosti žalobce na

zaplacení částky 565.722,50 Kč s dlužnými úroky z prodlení se jedná o požadavek žalobce na náhradu škody vůči svému bývalému jednateři (žalovanému). Ohledně tohoto požadavku je třeba dále říci, že povinností žalobce bylo tvrdit rozhodující skutečnosti, na základě kterých požaduje po žalovaném přiznat zaplacení částky 565.722,50 Kč s dlužnými úroky z prodlení jakožto náhradu škody. Nicméně poté, kdy žalobce sdělil tyto rozhodné skutečnosti a uvedl na základě jakých skutečností požaduje po žalovaném svoji náhradu škody je to žalovaný (jakožto bývalý jednatel žalobce), kterého tížilo břemeno důkazní o tom, že v případě vyřizování záležitostí, které prováděl jakožto jednatel žalobce (v tomto případě se jednalo konkrétně o koupi předmětného motorového vozidla VW Touareg a to 11.2.2008) jednal s péčí řádného hospodáře. Bylo tudíž na žalovaném (jakožto bývalém jednateři žalobce), aby vyvrátil vyvrátitelnou právní domněnku o tom, že s péčí řádného hospodáře u firmy žalobce nejednal. Co se týče žalobcem tvrzené vzniklé škody spočívající ve zbytečném nákupu motorového vozidla VW Touareg dne 11.2.2008 částka 565.722,50 Kč představovala dle žalobce rozdíl mezi kupní cenou nového automobilu (1.757.944,- Kč včetně DPH) a prodejní cenou již „nenového“ automobilu (1.297.100,- Kč včetně DPH). Dále se k této škodě přičítalo zaplacené pojistné, dále správní poplatek za registraci vozidla, za dálniční známku, dále za nadstandardní úpravy vozidla, nákup pneumatik, disků a dalšího příslušenství, přičemž od této celkové částky se odečítalo nespotřebované (vrácené) pojistné ve výši 22.487,- Kč. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že nákup předmětného vozidla VW Touareg dne 11.2.2008 žalovaným nebyl právním úkonem, který by se dalo kvalifikovat jako úkon žalovaného, který byl učiněn s péčí řádného hospodáře. Toto soud dovozuje zejména z toho, že předmětné vozidlo v tom předmětném období (začátek roku 2008) ve firmě žalobce akutně nikdo nepotřeboval, dále tehdejší vozidlo Nissan X-trail, které žalovaný měl přiděleno, mělo ještě více než 5 měsíců trvající leasingovou smlouvu. Další skutečnosti, které měly vliv na rozhodnutí soudu ohledně žalobcem uplatněné žaloby byly ty, že žalovaný užíval ve firmě další motorové vozidlo (Nissan X-trail) + motocykl Yamaha a v rámci projednávání tohoto soudního sporu nebylo právním zástupcem žalovaného ani vysvětleno (natož prokázáno) k plnění jakých zájmů společnosti měl předmětný motocykl Yamaha sloužit. I když soud bral do úvahy (ale pouze okrajově) i velmi dobrou finanční

situaci firmy žalobce tak je zapotřebí mít na zřeteli, že základní a nejdůležitější je zájem společnosti (žalobce). Soud má zato, že není možné v žádném případě připustit, aby byla posuzována jako péče řádného hospodáře ta praxe, kdy žalovaný (jakožto tehdejší jednatel) vedle toho, že užíval osobní automobil Nissan, dále motocykl Yamaha zakoupil v tomto období, kdy ještě nebyl ukončený leasing na osobní automobil Nissan, další osobní automobil VW Touareg, přestože takový typ vozidla společnost v té době vůbec nepotřebovala. Soudu se v tomto kontextu a s ohledem na provedené dokazování jeví jako pravdivé vysvětlení žalobce, že za daného stavu (a okruhu účastníků) neměla společnost si toto předmětné vozidlo VW Touareg ponechat. To vše za stavu kdy bylo prokázáno, že žalovaný již od roku 2006 usiloval o zánik své účasti ve společnosti žalobce. Soud je tudíž toho názoru, že v daném rozhodném období a za daného stavu neměla společnost žalobce možnost si toto předmětné vozidlo VW Touareg ponechat a že nezbylo žalobci než následně toto vozidlo prodat třetímu subjektu (buť samozřejmě se ztrátou). Protože žalobce prokázal, že předmětné prodávané vozidlo VW Touareg bylo prodáno za cenu vyšší, než byla průměrná cena tohoto typu vozidla na trhu v České republice (takto starého a takto vybaveného) přičemž cenu prodávaného vozidla firma žalobce ohodnotila znaleckým odhadem znalce zapsaného v seznamu soudních znalců má soud zato, že žalobcem uvedená vzniklá škoda, která zahrnuje vedle rozdílu cen i další náklady na VW Touareg je důvodná a že tato škoda (finanční újma společnosti žalobce) vznikla v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním žalovaného. To, že se žalovaný choval (jakožto tehdejší jednatel firmy žalobce) protiprávně má soud rovněž za prokázané, neboť navrženými

důkazy se žalovanému nepodařilo vyvrátit vyvratitelnou právní domněnku, že s péčí řádného hospodáře (v případě nákupu vozidla VW Touareg) nejednal. Své argumenty proti podané žalobě postavil pouze na obecném tvrzení, že chtěl nabírat nové zaměstnance a dále na tom, že za dané velmi dobré finanční situace žalobce byl takovýto nákup naprosto normální. S ohledem na tu skutečnost, že co se týče odpovědnosti za škodu jedná se o škodu, která je objektivní, a za stavu, kdy byl prokázán vznik škody, protiprávní jednání a příčinná souvislost, bylo zapotřebí, aby se soud ještě zabýval tím, zda zde existují okolnosti vylučující protiprávnost a dále zda zde mohla být dána předvídatelnost vzniku takovéto škody ze strany žalovaného. Co se týče okolností vylučující protiprávnost má soud zato, že takovéto okolnosti v tomto případě nejsou. Co se týče toho, zda žalovaný mohl případnou škodu v souvislosti s tímto svým právním úkonem předvídat má soud zato, že žalovaný mohl rozumně předvídat, že když učiní nákup nepotřebného automobilu VW Touareg, způsobí společnosti žalobce škodu. Takto hodnotí soud uvedenou situaci a uvedené jednání žalovaného, byť bere na zřetel, že finanční situace společnosti žalobce byla velice dobrá a že žalovaný byl nejenom jednatelem této společnosti, ale v té době i 50% společníkem firmy žalobce. Jak soud již jednou uvedl rozhodující pro posouzení tohoto nároku jsou zájmy společnosti a proti těmto zájmům nemůže jít ani její majitel resp. spolumajitel. Nehledě k té skutečnosti, že v řízení bylo prokázáno, že žalovaný již od roku 2006 činil úkony k ukončení své účasti ve společnosti (žalobci). Dne 26.4.2007 dokonce podal žalovaný návrh na zrušení své účasti ve společnosti (žalobci) ke Krajskému soudu v Brně (viz příloha T sp. zn. 18 Cm 172/2007). Proč tedy za tohoto stavu požadoval žalovaný pro společnost další (navíc nepotřebný) osobní automobil je soudu těžko pochopitelné. Co se týče další argumentace žalovaného ohledně daňové optimalizace v případě nákupu předmětného vozidla kdy žalovaný argumentuje výhodnou cenou tohoto motorového vozidla a dále daňovým odečtem. Soud je toho názoru, že tyto argumenty by měly význam za předpokladu pokud by společnost chtěla nějaký takový typ motorového vozidla pořídit. Jelikož toto nebylo v řízení prokázáno, má soud zato, že tvrzení žalovaného ohledně daňové optimalizace při nákupu předmětného vozidla VW Touareg jsou irelevantní.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl ve smyslu § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal plně

procesně úspěšnému žalobci náhradu jeho účelně vynaložených nákladů v celkové výši 233.266,80 Kč. Tyto jeho účelně vynaložené náklady se sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 22.630,- Kč, 16 úkonů právní služby po 10.580,- Kč (celkem 169.280,- Kč) a 16 paušálních náhrad výdajů po 300,- Kč (celkem 4.800,- Kč) dle § 3 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. (ve znění novel). Dále soud přiznal žalobci DPH advokáta ve výši 21% v celkové částce 36.556,80 Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě to 15 dnů od doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

V případě pokud nesplní žalovaný (jakožto povinný) co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí může se obrátit žalobce (jakožto oprávněný) s návrhem na soudní výkon rozhodnutí k obecnému soudu žalovaného.

Krajský soud v Brně
dne 31.10.2013

Mgr. Roman Sychra, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Prudká